

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 702. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_567-txt-shoot-idm1242/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Herude mit
 Derfor siger jeg still,
 Bornene Guds allefammen
 Det er til Fryd og til Gommen!
 Lige saa jeg alle Døtternes Soer,
 Jeg udbalsmer ei Fæidens Kar,
 Gylden og sort,
 Svænger Hængslets Vær!
 Lydt mig vilkåre de Blinde,
 Som fød i Verde drinde!
 Søgen i Hæn jeg skaffer fuldfødt,
 Søge-Tal fort Nior Skafagen rødt!
 Lydig i Sky
 Jeg oplygger saa mig!
 Glædens, som lagdes ede,
 Hvor epsoar fra de Døde!
 Sønnene mine saar kongeligt Naar:
 Fremmede Telt vogte Jærelse Naar,
 Vagvær, ikkug
 Da med Hjer og Eng,
 Genned og blenske og bare,
 Det gior Philisterne Hære!
 Sønnene mine, som Herren har sagt,
 Prædte: Skal kaldes med kongelig Nægt;
 Bedningens Naar
 Et dem gæret til Kro,
 Jærterig Skatte saltmange,
 Dermed de glære og prange!
 Døtterne mine, med Dintre blaa,
 Krandsene diade og Hærerne slaar,
 Spuge i Glor
 Din den gienlede Jord,
 Være af Engle og frøde
 Vlig en Himmerig Glæde!
 Døtterne mine, med Dintre blaa,
 Glædelig skal om Guds Hærlighed spoor,
 Præde i Lon
 Deres Væyl for Guds Ben,
 Dandte saa Rejse til Gæaven,
 Borel saa Dønder til Hæven!

Saaledes sender nu Bladet sig om,
 Saa salder Nanden saa Jærterig Dem,
 Hvor tager Elt,
 Og det Vædte er mit:
 Kæstene Guds allefammen,
 Dermed den evige Gommen!
 Glæden lod mig skal nu bygge og lee!
 Hjerte i Herren var kellig og fæ!
 Tid som sin Brud
 Han nu sangler mig ud,
 Vær skal, som Kævere og Krandsse,
 Stræker i Kreds mig omdandse!
 Bornene mine skal stoffes saa Jær,
 Som i en Hæve saar Blomster i Flor,
 Splittede de ad,
 Kan ei glimre saa Nod,
 Skal deg, som Blomsten saa Hæde,
 Dier hver Tæstet oplede!
 Gud være loort for saadanne Naar!
 Vælder, Hærdeler! mit Guldens koste Naar!
 Lydig paang
 Gud det træe i Sky,
 Kændte saa Kæsten og Læet:
 Ei har jeg Nanden om oppiøvet!
 N. F. S. Grundtvig.

De Selige og Hellige ved den første Opstandelse.

(Mæten lufkes med det forklæde Det, Om af de
 Bæste blandt dem.)
 Vægt os, Død! Din tomme Hætte
 Bygde Du til Hødygt Hætte
 Jængstet, tangt og salt af Jæed,
 Døft med Gænde-Stenen flor,
 See! ved Hæst Hægen-Hæret
 Hæ fra Gæaven Hægang sporet.
 Spelen ad sin Bølg salder,
 Nanden om til Stæret salder;
 Hærligt samlet, Hæren og Hæp
 Stæare med Jesum op.

